

Stanoviska Asociace pracovních agentur v roce 2017 k návrhu novel Zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, Zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a Zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, Položky 9

SHRNUTÍ HLAVNÍCH DOPADŮ PŘEDLOŽENÉHO MATERIÁLU, jak návrh ovlivní podnikatelské prostředí:

Návrh je v naprostém rozporu s 2,5 roky jednání Pracovní skupiny pro agenturní zaměstnávání Rady hospodářské a sociální dohody na MPSV. V rozporu se skutečností a praxí, kterou Asociace pracovních agentur, jako člen Pracovní skupiny, už 2,5 roku prezentuje: **Legální agentury práce s povolením MPSV nejsou žádným problémem a regulovány jsou nyní již tak silně, že další regulace jsou nesmyslným útokem na jejich podnikání. Problémem je pouze zastřené agenturní zaměstnávání, tzv. pseudoagentury. A problémem jsou i uživatelé, kteří beztestně najímají díky finanční motivaci místo legálních agentur práce pseudoagentury bez povolení MPSV, provádějící zastřené agenturní zaměstnávání formou smluv o dílo, švarcsystému a družstev.**

To vše je způsobeno systémově již 11 let trvající přemírou regulací a finanční diskriminací agenturních zaměstnanců a legálních agentur práce, např. zákazem používání Dohod o provedení práce (DPP) při dočasném přidělování. Pseudoagentury díky neplacení pojistného z DPP šetří zaměstnancům 11% čistého výdělku a uživateli 34% odvodů pojistného z hrubých mezd. Po započítání neplacené dovolené jsou o 50% levnější než legální agentury práce.

Návrh vůbec neřeší zásadní problém zastřeného agenturního zaměstnávání. V Návrhu je vůči uživateli pouze směšný postih za nesdělení pravdivých údajů o srovnatelném zaměstnanci legální agentuře práce. To by ovšem legální agentur práce musel najmout, což neudělá. Jinak nic, o zastřeném agenturním zaměstnávání ani slovo.

Návrh zavádí jen další omezení stávajícího legálního agenturního zaměstnávání a nové regulační a finanční povinnosti pro legální agentury práce. Těm např. zvyšuje náklady na poplatky za povolení, nově ukládá půlmilionovou kauci a povinné náklady na zaměstnávání odpovědného zástupce ve výši minimálně 120 tis. Kč ročně. **Zdražuje podnikání agentur práce z dnešních 5 tis. Kč za 3 roky (povolení pro občany ČR a EU v ČR) na 885 tis. Kč!** Konkrétně by měly nově platit 25 tis. Kč za komplexní povolení, které však dosud nepotřebovaly a ani nepotřebují, pak 500 tis. Kč, které musí složit a ponechat bezúročně na účtu MPSV a také 3 x 120 tis. Kč jako poloviční mzdu s odvody odpovědného zástupce při zachování minimální výšky zaručené mzdy dle Zákoníku práce (hrubá mzda 15 tis. Kč měsíčně, polovina 7,5 tis. Kč plus odvody 34%).

Návrh zákona, přestože to MPSV v předkládací zprávě tvrdí, NENÍ zpracován na základě jednání a závěrů Pracovní skupiny Rady hospodářské a sociální dohody pro zprostředkování zaměstnání, kterého se zúčastnili zástupci zaměstnavatelů, zaměstnanců, agentur práce, Ministerstva práce a sociálních věcí, Státního úřadu inspekce práce, Úřadu práce České republiky a Ministerstva vnitra. Jen proti kvótám a zákazu řetězení jsou z této skupiny kromě odborů všichni - APA, APPS, SP, HK ČR, AKV.

Celý návrh působí dojmem, že je připraven na míru mafiím pseudoagentur a obchodníků s lidmi, protože výrazně poškozuje a komplikuje podnikání legálním agenturám práce a vůbec se nedotýká nelegálů a zastřeného agenturního zaměstnávání. Je otázkou, zda je to o nekompetenci, záměr či korupci na MPSV.

Shrnutí důvodů nesouhlasu s navrhovanou právní úpravou či dokumentem nelegislativní povahy:

Předkladatel zcela ignoruje kontrolní závěry SÚIP a uvádí v materiálu nikdy nezveřejněná podivná čísla. **Podle oficiálních zpráv SÚIP je už 8 let každoročně hlavním úkolem SÚIP kontrola agentur práce. V roce 2013 SÚIP provedl 567 kontrol u 1.588 agentur práce, pochybení shledal jen u 15 z nich, tj. 1% celkového počtu. V roce 2014 SÚIP provedl 524 kontrol u 1.645 agentur práce, pochybení shledal jen u 70 z nich, tj. 4% celkového počtu, což je i tak daleko méně, než u dalších zaměstnavatelů z jiných oborů. Na většině pochybení se ovšem zcela beztestně podílela objednávací firma, když zatajila agentuře práce srovnatelné mzdové podmínky svých zaměstnanců.**

Přesto předkladatel navrhuje regulovat dále již tak přeregulované prostředí agenturního zaměstnávání a ohrozit nejen jím udávaných 250 tisíc agenturních zaměstnanců, ale i zhruba 17 tis. pracovníků, zajišťujících provoz agentur práce. Přitom žádná závažná pochybení SUIP u agentur práce nenachází. Prakticky vůbec nedochází k porušování zákonů agenturami práce tak, aby bylo zapotřebí dále je změnami zákonů regulovat.

Problém nejsou legální agentury práce, ale nelegálové, kterým aplikace návrhu přinese ještě větší prostor na trhu práce a větší nelegální zisky, a to na úkor podnikání legálních agentur práce.

Celý návrh je opět nepřímo retroaktivní, jak jsme tomu byli svědky u diskriminačního povinného pojištění agentur práce proti úpadku nebo u zákazu zaměstnávání osob ze zemí mimo EU agenturám práce nebo u zákazu zaměstnávání osob zdravotně postižených. V dobré víře a za daných podmínek pořízená povolení k zprostředkování a podnikatelské záměry mají být do 3 měsíců od účinnosti zákona pod sankcí zániku povolení povinně změněny minimálně platbou kaucí a zaměstnáváním odpovědného zástupce. To již **jako nepřijatelné konstatoval Ústavní soud u novely s diskriminačním pojištěním a vláda ji byla nucena do roka přepracovat, jinak by pozbyla platnosti.** Správně by minimálně platná povolení a povolení s řízením započatým před účinností zákona měla doběhnout za stávajících podmínek. **Nové povinnosti by se měly týkat jen nově nabytých povolení novými subjekty,** když ty stávající se vydávají na maximálně 3 roky a pak stejně zanikají.

Celý návrh má opět naprosto nedostatečnou legisvakanci, když je v červnu 2015 - v rámci teprve meziresortního připomínkového řízení - navrhována účinnost leden 2016 s tím, že nové povinnost musí splnit i stávající subjekty do března 2016. Podobně to bylo s diskriminačním pojištěním, přijatým v listopadu, platným od ledna, kdy ještě v březnu objížděl JUDr. Vaňásko z pověření exministra Drábka centrály pojišťoven, aby konečně některá z nich sporné pojištění vůbec začala nabízet. Podařilo se mu přesvědčit jednu pojišťovnu začátkem března, do konce měsíce a termínu doložení pojistky se přidaly další 3 z 37 na trhu působících. Zde může dojít ke stejné situaci, kdy 1.500 agentur práce bude vyjednávat s bankami možnosti trvalého zapůjčení **500 tisícové kauce. Protože pro menší a střední subjekty s obratem v milionech Kč je to až několikaletý zisk.**

V celém návrhu se nikde neobjevuje zásadní věc k omezení nelegálního zaměstnávání, pseudoagentur a zastřené agenturního zaměstnávání, totiž úplně nový paragraf, který by trestal firmy za umožnění zastřené agenturního zaměstnávání a skutková podstata správního deliktu. **Dnes firmám, které využívají de facto nelegální práci, nic nehrozí.** Ony to velmi dobře vědí a argumentům legálních agentur práce, proč je využívat, se jen smějí. Tento paragraf byl přítom na posledním zasedání Pracovní skupiny k agenturnímu zaměstnávání 29.4.2015 schválen jako Zastřené zprostředkování zaměstnání – zakázaný pronájem pracovní síly, kdy do ustanovení §139 a §140 Zákona o zaměstnanosti se měly doplnit skutkové podstaty přestupku a správního deliktu právnických osob, jestliže taková osoba zajistí pro sebe dodávku prací, výkonů či služeb, ačkoliv dodavatel dodá pouze pracovní sílu svých zaměstnanců, jejichž práci neřídí. Odpovědnost by měla být dána objednateli s možnou sankcí do 2 milionů Kč. **Jde o časté případy, kdy se obchodní smlouva tváří jako dodávka výkonu prací a služeb, k níž má dodavatel dokonce i oprávnění, avšak ve skutečnosti jde o zakryté zprostředkování zaměstnání,** zejména s cílem vyhnout se povinnosti zajistit nejméně stejné pracovní a mzdové podmínky, jaké mají srovnatelní zaměstnanci uživatele.

ZÁSADNÍ KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY:

Připomínka k návrhu §60, odst.10, Zákona o zaměstnanosti

Návrh změny: APA navrhuje pouze povinnost definovat smluvně vztah mezi agenturou práce a odpovědným zástupcem jako garantem odbornosti. Druh smluvního vztahu ponechat na smluvní volnosti.

Odůvodnění: **APA zásadně nesouhlasí s diskriminační definicí pouze jednoho vztahu mezi agenturou práce a jejím odpovědným zástupcem.**

Dochází zde k právnímu incestu, kdy agentura práce má zaměstnávat a řídit Pracovní smlouvou osobu, která má agenturu práce kontrolovat a garantovat odborně bezchybnost jejího podnikání. Přitom jedinou zbraní oné osoby, při neplnění povinností agenturou práce dle zákona, je odvolat u GR ÚP svůj souhlas být odpovědným zástupcem a agentura práce tak do 1 měsíce může přijít o povolení. Zde je navrženo, aby osoba, která má subjekt kontrolovat, byla na subjektu zároveň formálně i finančně závislá.

Jak bude kontrolující odpovědná osoba moci tak činit ve formě podřízeného zaměstnance? Co vlastně bude mít v popisu práce a jak ji bude agentura práce nařizovat práci, kontrolovat ji a odměňovat za výsledky práce, což musí dle Zákoníku práce vůči zaměstnanci činit? Jaké výsledky práce má předkladatel MPSV na mysli, co bude tato osoba prakticky denně min. 4 hodiny dělat? Za co bude pobírat mzdu? **Jak bude takto vydané prostředky hodnotit Finanční úřad,** půjde o náklad vynaložený v souvislosti s podnikáním a tedy daňově uznatelný, když přínos takového zaměstnance bude nulový?

Jak to, že není v RIA zmíněn finanční dopad na agentury práce během 3 let (platnost dosavadních povolení) nově 3 x 120 tis. Kč, což je poloviční mzda s odvody odpovědného zástupce při zachování minimální výšky zaručené mzdy dle Zákoníku práce (hrubá mzda 15 tis. Kč měsíčně, polovina 7,5 tis. Kč, plus odvody 34%)? Tedy 360 tis. Kč za 3 roky, 1,2 milionu za 10 let?

V praxi je dnes postavení odpovědného zástupce u právnické osoby rozličné. Agentura práce si sama vybírá, která forma je pro ni vhodnější. Existují odpovědní zástupci v postavení majitele agentury práce, v postavení jediného majitele a jednatel, v postavení jednatel, v postavení ředitele, v postavení partnera majitele, v postavení zaměstnance na libovolný druh pracovně právního vztahu, v postavení osoby spolupracující na mandátní smlouvu i zcela dobrovolné svazky neupravené smluvně a založené na důvěře obou stran. **Žádáme zachování dnešního svobodného stavu nebo zrovnoprávnění více druhů vztahů odpovědné osoby a agentury práce právnické osoby.**

Smlouva je také dvojstranný vztah, stejně tak Pracovní smlouva. Tzn., že musí být vůle obou stran ji uzavřít. Co když stávající odpovědní zástupci nebudou chtít pracovní smlouvu? Nebo jí nebudou moci uzavřít kvůli kolizi se svým dalším zaměstnáním? Odejme GR ÚP agentuře práce do 3 měsíců povolení? I když to třeba bude 20 let fungující agentura práce? Proč? Jak tím bude ovlivněna kvalita agentury práce?

Návrh zcela ignoruje rozhodnutí Nejvyššího soudu, který zakazuje praxi, kdy jediný majitel a jednatel společnosti s ručením omezeným nesmí uzavírat Pracovní smlouvu sám se sebou, soud ji bere jako neplatnou. Jak se má taková agentura práce podle MPSV zachovat? Má se zrušit a vrátit dobrovolně povolení?
Návrh podporuje černý trh a pseudoagentury, které nic takového konat nemusí.

Připomínka k návrhu §60, odst. 13, Zákona o zaměstnanosti

Návrh změny: APA navrhuje zcela vypustit, vůbec nezavádět kolektivní nezodpovědnost.

Odůvodnění: **APA zásadně nesouhlasí se zřízením Komise, které vnímá jako krok zpět, jako zpomalení dnes efektivního procesu, který i tak trvá minimálně 2 měsíce.** Vidíme v tom přenesení zodpovědnosti z úředníka na kolektivní orgán, zvýšení nákladů správního řízení, riziko korupce. Pokud zákon stanovil jasné podmínky pro udělení povolení, jak je tomu nyní, pak není potřeba žádných komisí.

Komise by měla být nezávislá a měla by udělovat povolení pragmaticky, jen s ohledem na splnění podmínek. Což může udělat i úředník. V Komisi by neměl být nikdo, kdo je napojen na konkurenční prostředí trhu práce. Což je úředníkovi ze zákona zakázáno. Ale členu Komise?

Tím, že zákon nestanovuje jasné podmínky pro obsah Statutu Komise a Jednacího řádu Komise a vkládá je do rukou generálního ředitele ÚP, může lehce dojít systémově k vytvoření korupčního prostředí, kdy nerozhoduje nezávislý úřad, ale lidé ze stejného trhu o svých konkurentech. V podstatě mafiánský princip.

Jaké náklady bude zřízení Komise mít? Na základě čeho se komise vysloví pro neudělení povolení? Jak to zdůvodní správní orgán? Jak obstojí jeho zdůvodnění před správním soudem? Kdo bude hradit ušlý zisk a škody postiženým novým žadatelům a postiženým žadatelům z řad již existujících agentur práce?

Připomínka k návrhu §60b Zákona o zaměstnanosti

Návrh změny: APA navrhuje zcela vypustit, vůbec nezavádět kauce.

Odůvodnění: **APA zásadně nesouhlasíme s návrhem zavedení kaucí, má diskriminační charakter ve vztahu k jiným zaměstnavatelům, kteří nejsou povinni platit žádné kauce** či pojištění proti úpadku, které mimochodem od zavedení povinného pojištění v roce 2012 využila pouze jedna agentura práce.

Jde de facto o zvýšení poplatku za udělení povolení z nynějších min. 5 tis. Kč na tisícinásobek, protože bez složení kauce nebude uděleno povolení.

Jde v podstatě o novou sektorovou daň ve výši 500 tis. Kč, kterou si stát trvale ponechává a hospodaří s ní.

Uvedená částka bude naopak chybět malým a středním agenturám práce. Ty jsou již dnes finančně diskriminovány oproti ostatním zaměstnavatelům, hlavně však oproti pseudoagenturám, placením povinného pojištění proti úpadku pod hrozbou ztráty povolení. Přestože jim stát současně snížil sociální pojištění, z něhož se vyplácí dlužné mzdy zaměstnancům jiných subjektů v insolventi. Naopak stát vyňal agenturní zaměstnance z působnosti zákona o insolventi a přenechal je napospas soukromým pojišťovnám.

K výdajům v desítkách a stovkách tisíc ročně za diskriminační povinné pojištění proti úpadku tak agenturám práce přibude ztracených 500 tis. Kč po celou dobu jejich podnikání.

Je nutno si uvědomit, že agentura práce nejprve vyplatí mzdy, daně a odvody agenturním zaměstnancům, pak vystaví faktury uživatelům, odvede z nich DPH státu a pak teprve čeká na úhradu. Tedy potřebuje poměrně velký provozní kapitál, který jim stát hodlá jednorázově snížit o půl milionu korun.

Navíc je navrhovaná kauce zcela v rozporu s nálezem Nejvyššího soudu, který u kaucí pro distributory paliv už konstatoval, že nemohou být jednotné pro všechny subjekty bez ohledu na jejich velikost a finanční sílu.

A uložil státu sjednat nápravu.

Kauce se nedělí ani dle právnícké a fyzické osoby. Pro menší a střední subjekty s obratem v milionech Kč je půl milionu až několikaletý zisk. **Při stanovení výše kauce není brána v úvahu velikost agentury práce, resp. počet zaměstnanců, které agentura zaměstnává.**

Např. agentura práce zaměstnala celkem 23 osob, přepočtený stav zaměstnanců činí 10. Jiné agentury práce zaměstnávají i několik stovek zaměstnanců, výše kauce je však jednotná.

Navrhovatel se vůbec nezabývá skutečností, že některé agentury práce se zabývají zprostředkováním zaměstnání pouze v zahraničí. V tom případě se kromě tuzemské musí podřídit i tamější legislativě. V konkrétním případě zprostředkování zaměstnání z ČR do SRN, musí česká agentura práce dle tamější legislativy mít na bankovním účtu blokovanou částku 2 tis. EUR za každého zaměstnance. V konkrétním případě se jedná ročně průměrně o 24 tis. EUR, tj. přes 600 tis. Kč. V případě nutnosti složit nově kauci 500 tis. Kč se jedná o částku vyšší než 1 mil. Kč, což je při velikosti konkrétní agentury práce likvidační. Přitom v ČR zaměstnání nezprostředkovává a nemůže se tak dopustit kaucí krytého pochybení.

Tím, že se kauce má týkat všech agentur práce, ne jen nově žádajících, jde de facto o nepřímou retroaktivitu zákona. Přestože těm stávajícím povolení nejpozději do 3 let stejně zaniká a není tedy důvod ho nyní požadovat.

Touto další povinností oslabíme legální agentury a podpoříme černý trh.

Návrh podporuje černý trh a pseudoagentury, které nic takového skládat nemusí.

Připomínka k návrhu §62, odst.3 Zákona o zaměstnanosti

Návrh změny: APA navrhuje doplnění odstavce, aby stávající tříletá povolení, která byla již vydána agenturám práce jako opakovaná, se automaticky změnila na dobu neurčitou. Text k doplnění návrhu: **„Stávající platné povolení ke zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b), vydaná agentuře práce opakovaně, se k datu účinnosti zákona mění na povolení na dobu neurčitou.“** Tato připomínka je zásadní.

Odůvodnění: V mnoha případech agentur práce se od roku 2004 jedná dokonce již o čtvrté povolení, vždy vydané jen na 3 roky. Je tudíž logické a správné, aby bylo zákonem takovéto povolení automaticky změněno na povolení na dobu neurčitou. Stát dotyčné subjekty opakovaně několikrát prověřil a vydáním povolení potvrdil, že podnikají ve shodě se zákonem. **Postrádáme jakýkoliv důvod, kromě opětovného zatížení státu byrokracií a agentur práce poplatky, aby 2x, 3x i 4x opakovaně prověřené agentury práce procházely popáté znovu martyriem vydávání povolení na dobu neurčitou.** Povolení na dobu neurčitou mělo být v zákoně již dávno, když správní orgán má pravomoc odejmout povolení do 3 měsíců.

Přípomínka k návrhu položky 9 Zákona o správních poplatcích písm.d, e, f

Návrh změny: APA navrhuje poplatky ponechat ve stávající výši.

Odůvodnění: **APA zásadně nesouhlasí, aby návrh reálně zvyšoval už tak vysoké poplatky za vydání povolení k zprostředkování zaměstnání.** APA je naopak žádá snížit a brát tak ohled na již dříve vydaná povolení.

Reálně platí dnes většina agentur práce opakovaně pro povolení dle § 14 odst. 1 písm. b) ZoZ ne 25 tis. Kč, ale 5 tis. Kč (v ČR pro občany ČR a EU). Částka v návrhu je však jen prostým součtem 3 rozsahů povolení a **nutí agentury práce „kupovat to, co nechtějí a nepotřebují“.** Je to příliš vysoká částka. Stát nemá takové náklady, postačuje max. 5 tis. Kč.

Navíc je zde vážný konflikt s § 66 ZoZ, zakazujícím agenturám práce dočasné přidělování cizinců, potřebujících v ČR povolení k zaměstnávání. Tedy součet 3 rozsahů povolení ani nelze provádět, když cizince do ČR zprostředkovávat agentura práce nesmí. Ovšem podle návrhu MPSV má za tuto neexistující možnost zaplatit.

U vydání opakovaného povolení pak zcela postrádáme přihlednutí k doposud vydaným povolením legálními agenturám práce. „Staré“ agentury práce do dnešního dne uhradily státu na poplatcích 26-131 tisíc Kč dle rozsahu. Měly by tedy už automaticky žádat jen o povolení na dobu neurčitou, respektive stávající povolení by se jim automaticky mělo změnit na dobu neurčitou. Jelikož je stát již dostatečně opakovaně prolustroval a zpoplatnil, tak 15 tis. Kč je opět příliš vysoká částka. Stát nemá takové náklady, postačuje max. 5 tis. Kč.

Vydání osvědčení ke zprostředkování zaměstnání podle písm. a)+c) za 5 tis. Kč je také příliš vysoká částka. Stát nemá takové náklady, postačuje max. 2 tis. Kč, což odpovídá například ohlašovací živností (1 tis. Kč).

Pokud by návrh na těchto sazbách stát přesto trval, měly by platit pouze pro nové žadatele o povolení či osvědčení. Ne pro stávající.

Máme v ČR nejvíce omezující podmínky pro vydání povolení ke zprostředkování zaměstnání v EU. **Zvýšení správního poplatku serióznost agentury práce nijak neovlivní. Agentury práce mají velmi špatné zkušenosti s opakovaným zpříšňováním ZoZ. Vždy zasáhlo legální agentury s již vydaným platným povolením.** Zhoršilo či znemožnilo jim podnikání dle platného povolení. Agentury práce proto nevěří, že to, co si dnes zakoupí od státu, bude i zítra platit. Panuje velká nedůvěra.

V rámci vypořádání připomínek, k němuž nebyla APA v září 2015 přizvána, byl do návrhu změn vtělen další paragraf z dílny Asociace poskytovatelů personálních služeb, který by monopolizoval postavení agentur práce a poškozoval uživatele a agenturní zaměstnance. Od kvót a zákazu řetězení sice MPSV ustupuje, ale zavádí něco mnohem horšího, co postihne jak agenturní zaměstnance, tak zejména uživatele, tedy všechny firmy v ČR bez rozdílu. Zákaz svobodného výběru zaměstnavatele.

„Za § 307a Zákoníku práce se vkládá nový § 307b, který zní: „**307b**

Agentura práce a uživatel jsou povinni zajistit, aby zaměstnanec agentury práce nebyl dočasně přidělen k výkonu práce u uživatele, u něhož

a) je současně zaměstnán v základním pracovněprávním vztahu anebo

b) konal nebo koná v témže kalendářním měsíci práci na základě dočasného přidělení jinou agenturou práce.“

Odůvodnění:

Cílem navrhovaného opatření je zamezit zejména obcházení ustanovení o přesčasové práci a o pojištěném zaměstnání, kdy kmenový zaměstnanec uživatele v praxi vykonává vedle svého zaměstnání pro téhož zaměstnavatele jako uživatele práci stejného nebo jiného druhu také ještě na základě dočasného přidělení agenturou práce nebo kdy pro téhož uživatele vykonává práci na základě dočasného přidělení dvěma i více agenturami práce souběžně nebo v rámci jednoho kalendářního měsíce (např. v „kratších úvazcích“).

II. Změna zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce § 20a včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 77 zní: „§ 20a Přestupky na úseku agenturního zaměstnávání

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku na úseku agenturního zaměstnání tím, že

a) poruší povinnost stanovenou v § 307b, 308 vyjma odst. 1 písm. f), nebo 309 zákoníku práce,

b) jako uživatel v dohodě podle § 308 odst. 1 zákoníku práce neuvede informace podle § 308 odst. 1 písm. f), popřípadě uvede nepravdivé informace.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b) lze uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč.“ (konec citace)

Stanovisko APA: Ustanovení vypadá na první pohled bohulibě, dokud si neuvědomíme jeho dopady v praxi a nemožnost jeho splnění:

§307b odrážka a) v praxi znamená jen neschopnost OIP a SÚIP postihnout již dnes uživatele, tedy firmy, které se tohoto dopouštějí. Agentura práce je zde zcela mimo, přesto má být postížena také. Protože dle §309 odst.1 Zákoníku práce již 11 let zodpovídá za BOZP agenturních zaměstnanců uživatel. Jen uživatel ví, kdo jsou jeho

kmenoví zaměstnanci. A ví, podle Dohody o dočasném přidělení a Pokynu k dočasnému přidělení, kdo k němu nastupuje jako agenturní zaměstnanec. Je si tedy dobře vědom, že dotýčný Jan Novák u něj již vykonal ranní 8 hodinovou směnu na daném pracovním místě a nyní nastupuje obratem na odpolední 8 hodinovou směnu na daném pracovním místě, tedy nejen že jde o přesčasovou práci, ale navíc porušuje uživatel u Jana Nováka maximální 12 hodinovou pracovní dobu.

I pokud by se agentura práce o této věci dozvěděla nebo ji dokonce vědomě nabízela, **konečná odpovědnost je tu vždy na uživateli.** Jak bude agentura práce zjišťovat, že Jan Novák není kmenovým zaměstnancem uživatele, kam ho dočasně přiděluje? Jeho čestným prohlášením? S tím máme špatné zkušenosti už z nedávno zrušeného zákazu zaměstnávání zdravotně postižených, kteří postižení zamlčovali, aby mohli dostat práci. Pak kvůli tomu agentury práce procházely nesmyslnými kontrolami OIP, které konstatovaly, že se skutek stal, ale nic porušeno nebylo, když agenturní zaměstnanec zaměstnavatele podvedl, aby zákonu navzdory získal práci. Nebo uživatel bude online poskytovat seznam svých kmenových zaměstnanců agentuře práce, protože osoby se mění jak u něj, tak u agentury práce? A jak to zajistí při nástupu na směnu v pátek na noční? Náhradě za nemocného atp.?

Toto v praxi znamená, že všechny firmy v ČR poskytnou všem agenturám práce online osobní údaje svých kmenových zaměstnanců, jinak se obě strany vystavují milionovým pokutám. Protože stačí, aby kmenový zaměstnanec, který skončil v pátek ve zkušební době v rámci daného měsíce nastoupil přes agenturu v pondělí ráno a skutek je dokonán. Pokutu má agentura práce i uživatel. **Zároveň, v neposlední řadě, je tím zaměstnanci de facto upřeno ústavní právo na svobodný výběr zaměstnavatele.**

§307b odrážka b) v praxi znamená v praxi jednak všechno to, co odrážka b), tedy velký problém a dále obrovské nebezpečí pro větší zaměstnavatele, kteří mají více provozoven nebo ve více městech nebo, nedej bože, kombinaci toho všeho.

Typicky obchodní řetězec, tedy jedna firma s jedním IČ, má obchody po celém městě. A navíc v různých městech celé ČR další. Jak taková firma, která obvykle využívá služeb desítek agentur práce po celé ČR, zajistí, aby zaměstnanec studující v Brně nepracoval přes týden agenturně v provozovně v Brně-Pisárkách a současně v Brně-Králově Poli, kde ovšem působí jiná agentura práce? A jak taková firma zajistí, aby dotýčný studující z Brna, když na víkend odjíždí domů do Šumperka, nepracoval v její provozovně v Šumperku, kde má k tomu zase jinou agenturu práce? A jak se tyto 3 agentury práce dozvědí, že dotýčný agenturní zaměstnanec pracuje ještě u jiných 2 agentur práce a shodou okolností ho všechny vysílají k témuž uživateli, jen v jiné městské části nebo dokonce v jiném kraji?

Přesto jak uživatel, tak všechny 3 agentury práce, porušily navrhovaný paragraf a mají platit milionové pokuty. **Zabránit tomu mohou jen tak, že si vzájemně online (protože nástupy zde jsou běžné v rámci pracovní pohotovosti do pár hodin nonstop 24 hodin 7 dní v týdnu) budou poskytovat osobní údaje svých zaměstnanců. Což ovšem v praxi znamená celostátní online databázi zaměstnaných osob.** A ta neexistuje a takovou de facto již veřejnou výměnu osobních údajů určitě nepřipustí ani Úřad na ochranu osobních údajů.

I v tomto bodě je současně poukazováno na účelové zakládání agentur práce kvůli hranici 2,5 tis. Kč a jejich působení u uživatele. Ano, existuje naprosto okrajově už 11 let. Ze seznamu agentur práce, vedeného MPSV, a obchodního rejstříku, lze dohledat maximálně 2 až 4 uskupení v celé ČR z počtu 1.500 agentur práce. A to ještě tato uskupení obvykle působí na trhu studentských krátkodobých brigád. Nebo zaměstnávají důchodce či osoby jinak ze zákona pojištěné (matky na rodičovské dovolené, osoby invalidní atp.). **Tedy stát ani agenturní zaměstnanci o nic nepřicházejí. Pouze by si takovou práci při platbách pojistného rozmysleli nebo ji dělali načerno. Z důvodu finanční náročnosti – přijdou automaticky o 11% výdělku a daň platí vyšší ze superhrubé mzdy – i byrokracie – firmám se prodraží o 34% a stoupne významně papírování i možnost pochybení a pokut.**

Tímto řetězením řeší ony agentury práce pro své agenturní zaměstnance zákonem 11 let neřešenou diskriminaci agenturních zaměstnanců. Těm je **diskriminačně zákonem zakázáno při dočasném přidělení uzavírat Dohodu o provedení práce, která je do 10 tis. Kč bez pojistného.** Tak musí pracovat pod pojištěním, i když ho nechtějí a nevyužijí.

Demagogií je i ochrana zaměstnance, protože **výše uvedení studenti si brigádami ve školním roce a o prázdninách nikdy nedokáží splnit časovou podmínku pro své zařazení mezi uchazeče o zaměstnání na ÚP, pobírající podporu, když školu ukončí a jsou nezaměstnanými absolventy. Proto nemají zájem pojistné platit a uchylují se k Dohodám o provedení práce a práci načerno.** Brigáda u agentury práce, využívající legálních hranic pro platby pojistného, je pak lepším řešením jak pro uvedení studujícího na pracovní trh, tak pro stát. Vše je legální a pod dozorem. Pro představu na Ostravsku takto využije zajištění brigády okolo 1.500 studentů a dalších osob ročně, které však v průměru za posledních 19 let odpracují jen 24 osmihodinových směn ročně. De facto 1 prázdninový měsíc.

Jsme toho názoru, že navrhovaná právní úprava je účelová vůči zmíněným 2-4 uskupením, které vystupují proti MPSV s poukazem na léta neřešené problémy agenturního zaměstnávání. V praxi však přinese postihy všem firmám bez rozdílu, obrovskou finanční a byrokratickou zátěž a znemožní zaměstnancům svobodný výběr zaměstnavatele.

MÉNĚ REGULACE, VÍCE LEGÁLNÍ PRÁCE